Nr. 29 Koźmin, sobota dnia 11 kwietnia 1925 r. Rok 38

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: na miesiąc kwiecień 0,75 zł. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: miejscowe mm. 1-łamowy 5 groszy pozamiejscowe „ „ 6 „

Dział urzędowy

Nr. 89. **Rozporządzenie policyjne dotyczące czyszczenia i płukania naczyń do picia w lokalach szynkarskich i restauracyjnych.**

Na mocy § 5, 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym (Polizeiverwaltung) z dnia 11 marca 1850 r. (Zbiór praw str. 265) i § 137 ustęp 2 ustawy dotyczącej ogólnej administracji krajowej z dnia 30 lipca 1883 r. rozporządza się za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na cały obszar Województwa Poznańskiego co następuje:

§ 1.

W lokalach restauracyjnych i wyszynkach należy utrzymywać naczynia do picia, w których podaje się gościom trunki, każdego czasu w czystym stanie.

Wobec tego winne naczynia te być codziennie gruntownie czyszczone.

§ 2.

Przed każdorazowym napełnianiem należy naczynia do picia wypłukać, zanurzając je całkowicie w wodzie. Zaniedbanie tegoż może nastąpić tylko na wyraźne życzenie gościa, który naczynia poprzednio już używał.

§ 3.

Naczynia do płukania winne być z metalu wzgl. miec. wkładkę metalową, musi być utrzymywane w czystości i zawierać pojemność 50 cm. długości, 30 cm. szerokości i 30 cm. wysokości. Naczynia należy umieścić w lokalu lub ubocznej ubikacji w ten sposób, aby każdy gość dogodnie mógł stwierdzić czystość naczynia.

Do opróżnienia naczynia z wody musi być urządzenie kurkowe wzgl. wentylowe.

Miejscowa władza policyjna może udzielić piśmienne zezwolenia na zaprowadzenie innego sposobu czyszczenia.

§ 4.

Woda w naczyniu do płukania winna być zawsze czysta i naczynia należy dziennie przynajmniej raz gruntownie wyczyścić.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie należy umieścić w każdym lokalu na miejscu widocznym.

§ 6.

Niezastosowanie się do powyższego rozporządzenia przez właściciela lokalu, jego pełnomocników i służbę podlega karze grzywny do 30 złotych.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie uchylam rozporządzenie moje z daty Poznań, 11 lutego 1922 — L. dz. 8/22 I. H., dotyczące czyszczenia i płukania naczyń do picia w lokalach restauracyjnych, a ogłoszone w Dz. Urz. Woj. Poz. nr. 9 i 10 z dnia 11 marca 1922 r.

— L. dz. 24896/24 II. —

Poznań, dnia 29 grudnia 1925 r.

(—) Wojewoda: Bniński.

Powyższe podaje do publicznej wiadomości.

Koźmin, dnia 8 kwietnia 1925 r.

Starosta: Niemojowski

— L. dz. 2414/25—4 II. —

Nr. 90. **Obwieszczenie w sprawie wiosennego czasu ochrony ryb na rok 1925.**

Na podstawie § 14 rozporządzenia policyjnego Ministra Rolnictwa z dnia 29 marca 1917 r. (Min. Bl. f. Landw. str. 153), wydanego w przedmiocie wykonania ustawy rybackiej z dnia 11 maja 1916 r. — przywracam na rok 1925 i następne moc obwieszczeniom w przedmiocie rybołustwa: prezesa Regencji Poznańskiej z dnia 3. IV. 1917 r. (Amstblatt. str. 205,) oraz prezesa Regencji Bydgoskiej z dnia 2 kwietnia 1917 r. (Amtsblatt. str. 176) odnoszącym się do § 14 rozporządzenia policyjnego Ministra Rolnictwa z dnia 29 marca 1917 r., które ustanawiają wiosenny okres ochrony ryb dla wszystkich wód otwartych na czas od dnia 20 kwietnia, godz. 6 rano — do dnia 31 maja, godz. 6 rano. -- L. dz. 14775/25 I. —

Poznań, dnia 2 kwietnia 1925 r.

Wojewoda, (—) Bniński

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Koźmin, dnia 8 kwietnia 1925 r.

Starosta, Niemojowski.

— L. dz. 2384/25—4 II. —

Nr. 91. Z powodu przebrukowania bruku na szosie Borek—Pogorzela w obrębie miasta Borku, zamyka się szosę na przestrzeni od ulicy Poznańskiej w Borku do dworu Karólew na przeciąg 6 tygodni.

Komunikacja może odbywać się drogą około kościoła ewangielickiego. — L. dz. 545/25 W. B. —

Koźmin, dnia 10 kwietnia 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Niemojowski.

Nr. 92. **Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 marca 1925 r.**

Na podstawie art. 39 i 40 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. Rz. P. Nr. 67/24 poz. 650) zarządzam z dniem 23 marca 1925 r. rozpoczęcie akcji, przewidzianej w powyższej ustawie w następujących powiatach:

W Województwie Pomorskim — powiat Wąbrzeźno i w pow. Chełmno,

w Województwie Lubelskim — w pow. Włodawa, w pow. Hrubieszów i w pow. Węgrów,

w Województwie Poznańskim — w pow. Gostyń, w pow. Leszno, w pow. Rawicz, w pow. Jarocin, w pow, Koźmin, w pow. Krotoszyn, w pow. Szamotuły, w pow. Oborniki i w pow. Czarnków.

Minister Pracy i Opieki Społecznej

(—) F. Sokal

(Ogłoszone w „Monitorze Polskim" Nr. 71).

KOMUNIKAT
w sprawie wykonania ustawy z dnia 18. VIII. 1924 r. Dziennik Ustaw Nr. 67/24 poz. 650.

Odnośnie do art. 1 i 7 ustawy z dnia 18. VII. 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 67, poz. 650) zobowiązani są wszyscy pracodawcy przedsiębiorstw przemysłowych, górniczych, hutniczych, komunikacyjnych i przewozowych oraz innych zakładów pracy, a choćby na zysk nieobliczonych, a prowadzonych w sposób przemysłowy, zatrudniający powyżej 5 robotników oblicza z dniem 23. III. 25 r. przy każdorazowej wypłacie zarobków robotniczych 2% od sumy wypłaconej robotnikowi jako wkładkę na fundusz bezrobocia. Mianowicie 1/4 kwoty 2% potrącają pracodawcy z zarobków robotniczych zaś 3/4 dopłacają z funduszów własnych.

Obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia podlegają robotnicy bez różnicy płci po ukończeniu 18 lat życia pozostający w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach kategoryj zwyż wymienionych.

Zaznacza się, że najwyższe normy zarobku, stanowiącego podstawy do obliczenia wkładek jest 5 złotych polskich.

Wkładki zakładów pracy, zobowiązanych do zabezpieczenia robotnika na wypadek bezrobocia, winny być przekazane miesięcznie z dołu, najpóźniej do dnia 20 następnego miesiąca — pierwszy raz zatem do dnia 20 kwietnia 25 r. — do kasy biura Obwodowego Funduszu Bezrobocia, którego siedziba będzie w najbliższych dniach podana do publicznej wiadomości. Wpłacający doręczy jednocześnie wykaz imienny robotników, podlegających ubezpieczeniu. Wzory tych wykazów można nabyć w biurze Obwodowego Zarządu Funduszu Bezrobocia.

Przekroczenia przepisów wyżej wspomnianej ustawy pociąga za sobą w myśl art. 34 tejże ustawy grzywnę od 200 do 1000 zł w drodze administracyjnej. W razie niemożności ściągnięcia grzywny, zamienia się takową na kary pozbawienia wolności.

Krotoszyn, dnia 4 kwietna 1925 r.

Przewodniczący Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia,
w z. Ratajczyk.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.
— L. dz. 2342/25—4 II. —

Koźmin, dnia 8 kwietnia 1925 r.
Starosta: Niemojowski.

Obwieszczenia innych władz.

Nr. 93. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1925 r. w sprawie przesunięcia na rok podatkowy 1925 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 49 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 77 z r. 1923 poz. 607).

Na podstawie części drugiej art. 122 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 77 z r. 1923 poz. 607) zarządza się co następuje:

Par. 1.

Termin do składania przez osoby prawne zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 49 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 77 z r. 1923 poz. 607) na dzień 1 maja roku podatkowego, oraz termin do składania zeznań o dochodzie przez osoby fizyczne i spadki wakujące przesunięty na bieżący rok podatkowy, rosporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 11 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 122), z 1 marca do 1 maja 1925 r. — odracza się dla wymiaru podatku dochodowego za rok 1925 do dnia 31 maja 1925 r.

Par. 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) Grabski.

Powyższe rozporządzenie podaje się do publicznej wiadomości.

Koźmin, dnia 3 kwietnia 1925 r.

Urząd Skarbowy Podatków
Bezpośrednich i Opłat Skarbowych.
Naczelnik Urzędu, Pilz.

Dział nieurzędowy

Wiadomości rozmaite.

Poznań. (Spławione zwłoki.) Od 16 lutego zaginął bez wieści student Leon Kustosz, słuchacz Uniwersytetu poznańskiego. Wówczas znaleziono płaszcz jego nad brzegiem Warty przy Tamie Garbarkiej, co kazało przypuszczać że K. rzucił się do rzeki w zamiarze samobójstwa. Przypuszczanie to się sprawdziło, bo dnia 10. 4. bm. spławiła Warta zwłoki jego pod Biedruskiem. Ciało przywieziono do Poznania i odstawiono do prosektorjum szpitala miejskiego. Brat zmarłego jest redaktorem „Górnoślązaka", który z okazji zniknięcia denatu zamieścił gwałtowny artykuł, atakujący i policję poznańską i władze sądowe, za co wytoczono mu proces o zniewagę.

— **Walka z stadnikiem na ulicach Poznania.** (Tragikomiczny wypadek.) Oto prowadzony stadnik nagle zerwał się z uwięzi i wpadł do pobliskiego sklepu kolonialnego. Tam porozdzierał mnóstwo worków z mąką i cukrem, porozbijał wiele przedmiotów, a potem skoczył przez okno wystawowe rozbijając grubą szybę. Tam dopiero zdołano rozjuszonego stadnika wstrzymać. Z ludzi na szczęście nikt nie odniósł szwanku.

Nieznany samobójca. W pewnej restauracji w Łodzi odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru nieznany mężczyzna w wieku około 25 lat. Jakkolwiek zajście miało miejsce już przed dwoma miesiącami (dnia 9 lutego), tożsamości samobójcy dotąd stwierdzić nie zdołano. Denat był średniego wzrostu, **miał krótko przystrzyżony wąs, długie włosy i ubrany był w czarny paletot, granatową marynarkę, takąż kamizelkę i ciemne spodnie w paski. Ktoby mógł służyć bliższemi informacjami co do osoby opisanego, zechce zgłosić się w policji państwowej w Poznaniu, w pokoju 60 (w podwórzu II piętro). Tamże jest wyłożona fotografja denata.**

Bydgoszcz. (Ford -pamięta o Polsce). Miasto Bydgoszcz ofiarowało swego czasu Fordowi kilkunasto morgową parcelę pod budowę fabryki, jaką Ford miał zamiar zbudować w Europie. Ford wprawdzie później zmienił zamiary, o Polsce jednak nie zapomniał i w tych dniach wystosował serdeczny list z podziękowaniem, ofiarując trzy samochody najnowszej konstrukcji ze swej fabryki dla magistratu m. Bydgoszczy.

Warszawa. (Kogo już nie kradną) Do mieszkania Emilji Brzezinskiej przy ul. Lewickiej nr. 6, przyszła pewnego wieczora nieznajoma kobieta i w czasie nieobecności Brzezińskiej wykradła jej wychowanicę 12-letnią Zofję Zdumchównę.

Rysopis: wysoka, szczupła, jasna blondynka, oczy niebieskie, twarz owalna, włosy krótko strzyżone.

O obniżenie cen cegły. Wyłoniona przez Biuro Badania Cen komisja artykułów budowlanych poddała gruntownemu badaniu sprawę drożyzny cegły i środków, mogących spowodować obniżkę ceny tego najważniejszego artykułu budowlanego.

Cena cegły wynosi obecnie w Warszawie 85 zł za 1000 sztuk z dostawą. W okręgu pomorskim cegła jest o wiele tańsza; cegielnie pomorskie wskutek zmechanizowanego przerobu mają tańsze koszty robocizny i niższe koszty ogólne, skutkiem czego koszt 1000 cegieł na Pomorzu wynosi w cegielni 40,2 zł. W tym stanie rzeczy cegła pomorska może skutecznie konkurować na rynku warszawskim z cegłą, produkowaną pod Warszawą. Co się tyczy robocizny, to Biuro Badania Cen nie stwierdziło płac nienormalnych, natomiast, w związku z przewidywaniem ożywieniem ruchu budowlanego pojawiły się żądania podwyżki płac. Zdaniem Biura Badania Cen należałoby poprzeć postulat przedłużenia dnia pracy w okresie sezonu budowlanego, co jest możliwe w ramach obowiązującej ustawy o czasie pracy. Cenę cegły podnosi w pewnej mierze również podatek obrotowy (płacony dwukrotnie przez cegielnię i przez przedsiębiorcę dudowlanego, co stanowi 3,5 zł od 1000 cegieł) oraz podatek miejski od ładunków, wynoszący obecnie 3,1 zł od 1000 cegieł.

W tym stanie rzeczy Biuro Badania Cen przedstawiło Komitetowi Ekonomicznemu Ministrów tezy następujące: 1. przy udzielaniu pomocy kredytowej dla tego przemysłu przez państwowe instytucje kredytowe uwzględniac należałoby przedewszystkiem cegielnie o zmechanizowanym przerobie, następnie uzależniać pomoc kredytową od odpowiedniej zniżki cen cegły; 2. należy poprzeć postulat zwiększenia ilości godzin pracy dziennej w sezonie budowlanym; 3 w nowelizacji ustawy o podatku obrotowym jest pożądanem przeprowadzić zniżkę podatku obrotowego, płaconego przez cegielnie i przedsiębiorcę budowlanego; 4. należałoby przynajmniej na sezon obecny znieść podatek miejski od ładunków, wynoszący 3,19 zł; 5. przy budowlach większych w Warszawie przeprowadzić możność transportów przy pomocy tramwajów i automobili ciężarowych; 6. dla wzmożenia produkcji cegły należy popierać inicjatywę budowania cegielni polowych. (Kurj. Pozn.)

Jarantowice. (Zabójstwo.) W nocy z poniedziałku na wtorek został zastrzelony przez okno kolonista Wilhelm Kühn liczący około 55 lat. Kühn powrócił co dopiero z pogrzebu od swoich sąsiadów i usiadł rozebrany na koszule na kanapie. Nagle padły przez okno trzy strzały browningowe, które go śmiertelnie ugodziły. Wychowanek Kühna Neumann licząc lat 21 zawezwał pomocy sąsiadów, którzy natychmiast przybyli na miejsce, lecz zastali Kühna już jako trupa. Policję miejscową uwiadomiono zaraz we wtorek rano o godz. 6, która też bezzwłocznie udała się na miejsce czynu, równocześnie zawiadamiając ekspozyturę, oraz prokuraturę w Toruniu.

W toku dochodzeń wyłuszczyła się, że sprawcą zabójstwa mógłby być tylko wychowanek Alfred Neumann, który wzięty w krzyżowy ogień i po udowodnieniu mu przedmiotu mordowego przyznał się do okropnego czynu. Po spisaniu zeznania jego Neumanna odstawiono do więzienia sądowego w Wąbrzeźnie. Neumann nie okazuje pomimo tak okropnego czynu wobec swego przybranego ojca żadnej skruchy. Powodem strasznego zabójstwa było w razie nie wykrycia zbrodni oddziedziczenie gospodarstwa liczące 100 mórg, gdyż zastrzelony był bezdzietnym. Nadmienić wypada, że zdarzają się wypadki rozmaitego rodzaju, ale wypadek, żeby żbrodniarz zgosił się sam po policję celem wykrycia zbrodniarzy jest niesłuchanem.

Paryż. (Zamordowanie znanego malarza francuskiego.) (Śmiertelnie raniony malarz wyrysował twarz swojego mordercy.) Znany francuski malarz, Berger, wracając pónżą nocą do domu, został napadnięty przez uzbrojonych bandytów, którzy po dokonaniu rabunku poranili go ciężko. Policja znalazła nieszczęśliwego malarza w stanie konającym, a nie mogąc od niego dowiedzieć się bliższych wskazówek o zbrodniarzach, podała mu papier i ołówek, na którym malarz w ciągu kilku minut rzucił szkic głowy zbrodniarza, którego podobiznę znaleziono w albumie przestępców. Berger po przewiezieniu do szpitala, zmarł.

Policja rozpoczęła energiczne poszukiwanie za mordercą, który w tak niezwykły sposób został zdemaskowany.

Urząd Stanu cywilnego w Koźminie
za czas od 6. do 10 IV. 25 roku.

Porody córkę: Stanisław Aleksandrzak, rolnik Nowa Obra — Ludwik Paterczyk, robotnik Koźmin (nieżywe).

Zapowiedzie: Piotr Linkowski, robotnik z Stanisławą Dymną, oboje z Orli — Jan Zydlewicz, robotnik z Franciszką Grygiel oboje z Orli — Jan Reszel, przodownik straży celnej z Sinkowa z Józefą Gestwą z Orli — Stanisław Łuczak, górnik Krotoszyn z Pelagją Kowalską, Koźmin — Leon Piotrowski, kancelista sądowy Poznań z Franciszką Rąplewiczówną, Koźmin — Franciszek Szymura, robotnik Mokronos z Franciszką Kulską, Serafinów — Wawrzyniec Więcek, robotnik Mokronos przedtem Hodain (Francja) z Stanisławą Misiakówną, Serafinów.

Nakładem i drukiem Leona Goldbeka w Koźminie.

Odpowiedzialność: Dział urzędowy Starostwo. Dział nieurzędowy Leon Goldbek w Koźminie.